

دانشور

پزشکی

بررسی ارتباط الگوهای غذایی و کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲

نویسنده‌گان: مجید محمدشاهی^۱، فاطمه شیرانی^۲، سارا الهی^۳، شکوفه قاسمی^۴،
مژده علایی شهنه^۵ و فاطمه حیدری^{*}

۱. دکترای مرکز تحقیقات هیپرلیپیدمی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، ایران
۲. دانشجوی دکترای مرکز تحقیقات دیابت، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، ایران
۳. کارشناس ارشد گروه تغذیه واحد بین‌الملل اروند، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، ایران
۴. کارشناس ارشد مرکز تحقیقات امنیت غذایی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ایران
۵. کارشناس واحد تغذیه بیمارستان تأمین اجتماعی شفا، اهواز، ایران
۶. دکترای مرکز تحقیقات تغذیه و بیماری‌های متابولیک، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، ایران

E-mail: haidari-f@ajums.ac.ir

* نویسنده مسئول: فاطمه حیدری

چکیده

مقدمه و هدف: الگوی غذایی مناسب، به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر کیفیت زندگی، نقشی مهم در کنترل و درمان بیماری دیابت دارد؛ براین اساس، مطالعه حاضر با هدف بررسی ارتباط الگوی غذایی غالب و کیفیت زندگی بیماران دیابتی انجام شده است.

دوماهنامه علمی-پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال بیست و دوم-شماره ۱۱۴
دی ۱۳۹۳

مواد و روش‌ها: این مطالعه مقطعی، روی ۱۱۰ بیمار دیابتی نوع ۲ تحت پوشش کلینیک دیابت اهواز در سال ۱۳۹۱ انجام شد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، شامل پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و انتروپومتریک، پرسشنامه بسامد خوارک نیمه‌کمی، پرسشنامه استاندارد کیفیت زندگی SF-36 و پرسشنامه استاندارد کیفیت زندگی اختصاصی بیماران دیابتی نوع ۲ ADDQOL بودند. اطلاعات پس از جمع‌آوری، توسط نرم‌افزار SPSS و با استفاده از آزمون‌های آماری t مستقل و رگرسیون خطی چندمتغیره تجزیه و تحلیل شدند.

دریافت: ۱۳۹۳/۰۷/۲۹
آخرین اصلاح‌ها: ۱۳۹۳/۰۹/۰۲
پذیرش: ۱۳۹۳/۰۹/۱۰

نتایج: در این مطالعه سه الگوی غذایی غالب شناسایی شد: الگوی غذایی سالم، سنتی و پرپروتئین. الگوی غذایی سالم با مقادیر کمتر وزن، BMI، درصد چربی و قند خون بیماران، مرتبط بود ($P < 0.05$)؛ الگوی غذایی سالم، همچنین ارتباط مثبت معنی‌داری با شاخص‌های کیفیت زندگی (عملکرد جسمی، سلامت عمومی، انرژی و نشاط بیماران، اعتماد به نفس، امید به آینده و آزادی عمل در خوردن) داشت؛ در مقابل، الگوی غذایی سنتی با کیفیت زندگی پایین‌تر بیماران، همراه بود ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: اصلاح الگوی غذایی و پیروی از الگوی غذایی سالم با تأثیرگذاری مثبت بر شاخص‌های آنتروپومتریک، کنترل قند خون و افزایش اعتماد به نفس و امید به آینده، باعث افزایش کیفیت زندگی بیماران دیابتی خواهد شد.

وازگان کلیدی: دیابت نوع ۲، الگوی غذایی، کیفیت زندگی، تحلیل عاملی.

مقدمه

نتایج مطالعات نشان می‌دهند که بیماران با کنترل و مدیریت مناسب قند خون می‌توانند کیفیت زندگی بهتری را تجربه کنند (۱۰). در راهنمای بالینی کنترل دیابت، بهبود کیفیت زندگی بیماران دیابتی، بسیار مورد تأکید قرار گرفته است (۱۱تا۱۲). الگوی غذایی مناسب به عنوان یکی از ارکان مؤثر بر کیفیت زندگی، نقشی مهم در کنترل و درمان بیماری دیابت دارد (۱۲و۱۳). در سال‌های اخیر، متخصصان علوم تغذیه بهمنظور بررسی ارتباط رژیم غذایی و بیماری‌های مزمن، به جای دیدگاه‌های سنتی بر مواد مغذی یا غذاها و گروه‌های غذایی، رژیم غذایی را به صورت کلی و در غالب الگوهای غذایی، مورد بررسی قرار می‌دهند؛ چراکه الگوهای غذایی، رفتارهای تغذیه‌ای فرد را بیان می‌کنند و با تحلیل الگوی غذایی غالب می‌توان اطلاعاتی دقیق تر درخصوص ارتباط بیماری‌ها و رژیم غذایی به دست آورد و در عین حال می‌توان تداخل‌های موجود میان مواد مغذی و نیز همبستگی میان دریافت انواع غذاها و مواد مغذی را تاحد زیادی پوشش داد. بررسی رژیم غذایی به صورت کلی به نتیجه‌گیری کامل‌تر در زمینه ارتباط دریافت‌های غذایی و خطر بروز بیماری‌ها توسط محقق منجر می‌شود. به طور قطع با شناسایی الگوی غذایی بیماران دیابتی به عنوان عاملی قابل تعديل و اثربخش بر کیفیت زندگی آنها، می‌توان بیماری دیابت و عوارض ناشی از آن را بهتر کنترل و مدیریت کرد (۱۴و۱۵). مطالعاتی بسیار، ارتباط مواد مغذی، غذاها یا انواع گروه‌های غذایی را با بیماری دیابت بررسی کرده‌اند (۱۶و۱۷)؛ همپنی مطالعاتی بسیار، کیفیت زندگی بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ را در ایران بررسی کرده‌اند (۱۱و۱۷)؛ با این حال به رغم تلاش و جستجوی پژوهشگر، تاکنون به طور مستقیم، مطالعه‌ای به منظور بررسی ارتباط الگوهای غذایی با کیفیت زندگی بیماران دیابتی صورت نگرفته؛ بر این اساس، مطالعه حاضر با هدف بررسی ارتباط الگوهای غذایی غالب و کیفیت زندگی بیماران دیابتی انجام شده است.

دیابت نوع ۲، نوعی بیماری مزمن، با شیوع بالا و روزافزون بوده، به عنوان مشکلی اساسی در حوزه سلامت، مطرح است؛ در حقیقت دیابت، اختلالی متابولیکی است که درنتیجه نقص در ترشح انسولین، عمل انسولین یا هر دو ایجاد می‌شود (۱). براساس پیش‌بینی سازمان جهانی بهداشت، تعداد افراد دیابتی در سطح دنیا از ۱۷۱ میلیون نفر در سال ۲۰۰۰، به ۳۶۶ میلیون نفر در سال ۲۰۳۰ می‌رسد و باید توجه داشت که بیش از ۷۵ درصد جمعیت دیابتی دنیا در کشورهای در حال توسعه شناسایی خواهد شد (۲). در حال حاضر، بیش از ۴ میلیون نفر در ایران یعنی حدود ۶ درصد جمعیت کشور به دیابت مبتلا شده و هر پانزده سال یک‌بار این آمار سه برابر می‌شود (۳و۴). پیش‌بینی شده که تعداد افراد دیابتی در ایران در سال ۲۰۳۰ به حدود ۷ میلیون نفر بررسد (۴). بیماری دیابت نوع ۲ به بروز ناتوانی‌های دائمی در افراد مبتلا منجر می‌شود و هزینه‌های درمانی فراوانی را به خانواده‌ها و نظام بهداشتی کشور تحمیل می‌کند (۴).

عارض و مشکلات مزمن ناشی از دیابت بر جنبه‌های مختلف زندگی بیماران مبتلا تأثیر می‌گذارد (۶). چالش‌های متعدد از قبیل فشارهای ناشی از کنترل و درمان بیماری، مصرف داروهای خوارکی یا تزریقی، محدودیت‌های غذایی، نگرانی درباره آینده و احتمال ابتلای فرزندان، اختلال در روابط اجتماعی و خانوادگی، مشکلات جنسی و عوارض میکرو و اسکولار و ماکرو و اسکولار دیابت، باعث می‌شوند، افراد دیابتی در مقایسه با افراد سالم، کیفیت زندگی پایینی داشته باشند (۶تا۸). براساس مطالعات موجود، بیماری دیابت، تأثیرهایی منفی بر سلامت عمومی و احساس خوب بودن افراد دارد؛ بیماران دیابتی به طور دائم با احساسات خشم، شکست و نامیدی به دلیل جدال با بیماری درگیرند و رضایت آنها از جنبه‌های مختلف زندگی کاهش می‌یابد و اغلب، برای مراقبت از خود و کنترل دقیق بیماری، به قدر کافی انگیزه ندارند (۱۱تا۱۹).

مواد و روش‌ها

افراد مورد مطالعه

مصرفشان در سال گذشته مشخص کنند. بسته به نوع مصرف مواد غذایی، تکرار مصرف در روز، هفته یا ماه پرسیده شد. کارشناسان مجرب تغذیه، پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند. مقادیر یادشده برای هر گزینه غذایی با استفاده از کتاب راهنمای مقیاس‌های خانگی به گرم تبدیل شد؛ سپس به منظور انجام آنالیزهای الگوی غذایی، اقلام غذایی به چهل گروه تقسیم (جدول ۱) و غذاها براساس شباهت میان مواد مغذی شان گروه‌بندی شدند. در برخی موارد، بعضی اقلام غذایی به صورت تکی به عنوان یک گروه غذایی در نظر گرفته شدند که این مسئله به دلیل ترکیب مواد مغذی منحصر به فرد در آن ماده غذایی بود؛ سپس میزان انرژی و مواد مغذی اقلام غذایی با استفاده از نرمافزار تخصصی Nutritionist IV محاسبه شدند.

ارزیابی کیفیت زندگی

کیفیت زندگی افراد شرکت‌کننده با استفاده از پرسشنامه استاندارد کیفیت زندگی SF-36^۱ و پرسشنامه استاندارد کیفیت زندگی اختصاصی بیماران دیابتی نوع ADDQOL^۲ تعیین شد. وارو شربون در سال ۱۹۹۲، پرسشنامه SF-36، را در کشور آمریکا طراحی کرده و اعتبار و پایایی آن در گروه‌های مختلف بیماران، مورد بررسی قرار گرفته است (۱۹ و ۲۰)؛ این پرسشنامه، دارای ۳۶ پرسش در هشت بعد است که عبارت‌اند از: عملکرد جسمی (ده پرسش)، محدودیت در ایفای نقش به علل جسمی (چهار پرسش)، دردهای جسمی (دو پرسش)، سلامت عمومی (پنج پرسش)، انرژی و نشاط (چهار پرسش)، عملکرد اجتماعی (دو پرسش)، محدودیت در ایفای نقش به علل روانی (سه پرسش) و سلامت روحی و روانی (پنج پرسش) و درمجموع، کیفیت زندگی افراد را ارزیابی می‌کند؛ منتظری و همکاران، نسخه فارسی این پرسشنامه را

مطالعه حاضر، نوعی مطالعه مقطعی توصیفی-تحلیلی است که روی بیماران دیابتی نوع ۲ مراجعه کننده به کلینیک دیابت واقع در مرکز تحقیقات دیابت دانشگاه علوم پزشکی اهواز انجام گرفته است. افراد به صورت غیرتصادفی و به روش نمونه‌گیری آسان و در دسترس انتخاب شدند. حجم نمونه با توجه به مطالعات مقطعی مشابه درخصوص سنجش کیفیت زندگی و با درنظر گرفتن ضریب اطمینان ۹۵ درصد $Z = 1/96$ ، ۱۰۰ نفر برآورد شد (۱۸)؛ با این حال، با درنظر گرفتن احتمال خروج افراد از مطالعه، ۱۰ درصد به تعداد بالا افزوده شد و حجم نهایی نمونه، ۱۱۰ نفر درنظر گرفته شد. معیارهای ورود افراد به مطالعه، شامل «ابتلا به دیابت نوع ۲ به تشخیص پزشک متخصص کلینیک، دامنه سنی ۳۵ تا ۶۰ سال، گذشت دست کم یک سال از تشخیص بیماری، عدم ابتلا به بیماری کلیوی، کبدی، قلبی و بیماری‌های مزمن» بودند. افرادی که به علت ابتلا به بیماری یا شرایط خاص یا به اختیار خود، تحت رژیم غذایی خاص قرارداشتند، به مطالعه وارد نشدند؛ همچنین افرادی که انرژی دریافتی خود را خارج از محدوده ۸۰۰ تا ۲۴۰۰ گزارش کرده بودند، از مطالعه خارج شدند. پس از اخذ رضایت‌نامه آگاهانه کتبی، اطلاعات مربوط به دریافت‌های غذایی، شاخص‌های تن سنجی و کیفیت زندگی به روش مصاحبه و با تکمیل پرسشنامه‌ها جمع‌آوری شدند؛ در نهایت، تجزیه و تحلیل آماری، روی ۱۱۰ نفر انجام گرفت.

ارزیابی دریافت‌های غذایی

دریافت‌های غذایی معمول فرد، طی سال گذشته با استفاده از پرسشنامه نیمه‌کمی Food Frequency Questionnaire (FFQ)، شامل ۱۶۴ گزینه غذایی ارزیابی و از افراد مورد بررسی درخواست شد که تکرار مصرف خود از هر گزینه غذایی را با توجه به مقدار

¹-The Short Form (36) Health Survey

²-Audit of Diabetes Dependent Quality of Life

اندازه‌گیری‌ها را انجام داد؛ سایر اطلاعات ضروری نظری «سن، اطلاعات دموگرافیک، فعالیت فیزیکی، سابقه پزشکی بیماری‌ها و مصرف دارو» با استفاده از پرسشنامه جمع‌آوری شدند.

روش‌های آماری

اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار SPSS^{۱۹} تجزیه و تحلیل شدند. به منظور شناسایی الگوهای غذایی غالب از روش تحلیل عاملی استفاده شد؛ برای این کار ابتدا اقلام غذایی به چهل گروه تقسیم شدند (جدول ۱). گروه‌بندی اقلام غذایی بر مبنای تشابه مواد مغذی آنها و براساس مطالعات پیشین صورت گرفت (۱۵). به منظور تعیین الگوهای غذایی، پس از تحلیل عوامل (فاکتورهای) اصلی در این گروه‌ها به روش عوامل principal component، عوامل حاصل بر مبنای ماتریس مقادیر ویژه ($\lambda \geq 1$) (Eigen-value) آنها مورد قضاوت قرار گرفتند. برای تعیین تعداد عوامل از آزمون Scree استفاده شد و با توجه به روند نزولی مقادیر ویژه در این آزمون، سه عامل، استخراج و براساس بار عاملی اقلام غذایی، به ترتیب: الگوی غذایی سالم، سنتی و پرپرتوئین نامیده شدند. امتیاز هر فرد در هر الگوی غذایی از حاصل ضرب مقادیر مصرف شده در الگوهای غذایی در برآورده مؤلفه (پارامتر) حاصل از تحلیل عاملی و سپس جمع کردن آنها (ترکیب خطی) به دست آمد. برای مقایسه میانگین سن، شاخص‌های تن‌سنجدی، دریافت‌های غذایی و قند خون میان دو جنس، از آزمون Independent sample t-test و برای تعیین ارتباط امتیاز هریک از الگوهای غذایی با امتیاز هریک از معیارهای تن‌سنجدی کیفیت زندگی در دو روش یادشده و با شاخص‌های تن‌سنجدی و قند خون از آنالیز رگرسیون خطی چندمتغیره استفاده شد. سطح معنی‌داری در تمام موارد، $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

تهیه کرده، مورد تطبیق فرهنگی قراردادند و روایی و پایایی آن نیز تأیید شده است (۲۱).

پرسشنامه استاندارد کیفیت زندگی (ADDQOL)، مختص بیماران دیابتی است و شامل نوزده بخش است که با مقیاس هفت‌گزینه‌ای اندازه‌گیری می‌شود؛ دو بخش این ابزار، کیفیت زندگی کلی بیماران دیابتی را مورد سنجش قرار می‌دهند و بخش‌های دیگر به کیفیت زندگی اختصاصی بیماران دیابتی، مربوط‌اند؛ این ابزار، درک افراد از تأثیر بیماری دیابت بر کیفیت زندگی آنها را بررسی می‌کنند؛ نحوه امتیازدهی این ابزار بدین صورت است که تأثیر دیابت بر زندگی افراد را با دامنه نمره هر پرسش از $+3$ تا -3 (بی‌نهایت بدتر تا بی‌نهایت بهتر) و در قسمت بعدی، درجه اهمیت هر گویه را با مقیاس ۰ (صفراً) تا ۳ (اصلاً مهم نیست تا بسیار مهم است) مشخص می‌کند؛ امتیاز نهایی این ابزار، کیفیت زندگی بیماران دیابتی را مورد سنجش قرار می‌دهد؛ این پرسشنامه، دارای پایایی معتبر است (۲۲ و ۲۱).

ارزیابی شاخص‌های تن‌سنجدی

اندازه‌گیری وزن با استفاده از یک ترازوی دیجیتالی با دقت ۱۰۰ گرم با حداقل پوشش و بدون کفش انجام و ثبت شد. اندازه‌گیری قد افراد با استفاده از متر نواری با دقت ۱ سانتی‌متر در وضعیت ایستاده در کنار دیوار و بدون کفش در حالی که کتفها در شرایط عادی قرار داشتند، انجام گرفت. نمایه توده بدن از تقسیم وزن (به کیلوگرم) بر مجدور قد (به مترمربع) محاسبه شد. توده چربی بدن با دستگاه Omron ساخت ژاپن و ضخامت چین پوستی در ناحیه عضله سه سر بازو (TSF) به‌وسیله کالیپر استاندارد و با دقت ۱ میلی‌متر اندازه‌گیری شد. میزان قند خون تصادفی به‌وسیله گلوكومتر ساخت آلمان اندازه‌گیری شد. به منظور کاهش خطای اندازه‌گیری، کارشناسی مدرج، تمامی

جدول ۱. گروه‌بندی غذایی استفاده شده در تحلیل عاملی

اقلام غذایی	گروه‌های غذایی
سوسیس، کالباس و همبرگر	گوشت‌های فرایندشده
گوشت گاو، گوشت گوسفند، گوشت چرخ کرده و آبگوشت	گوشت قرمز
دل و جگر و قلوه، سیرابی شیردان، زبان، مغز، کله و پاچه ماهی و تن ماهی	گوشت‌های احتشایی ماهی
مرغ باپوست، مرغ بی‌پوست	مرغ
تخم مرغ	تخم مرغ
کره	کره
مارگارین	مارگارین
شیر بی‌چرب و شیر کم‌چرب	لبنیات کم‌چرب
شیر برچرب، شیر کاکائو، ماست چکیده، ماست معمولی، ماست پرچرب، ماست خامه‌ای، خامه و سرشیر، بستنی سنتی، بستنی پاستوریزه و کشک	لبنیات پرچرب
چای	چای
قهوة فوری و نسكافه	قهوة
نوشابه و دلستر	نوشابه
دوغ	دوغ
طالبی، خربزه، هندوانه، گلابی، زردآلو، گیلاس، سیب، هلو، شلیل، گوجه سبز، انجیر تازه، انگور، کیوی، پرتقال، نارنگی، گریپ‌فروت، خرمالو، انار، آلو، آلبالو، توت‌فرنگی، موز، لیموشیرین، زغال‌اخته، آناناس، گرمک، توت تازه، خرما و لیموترش	میوه‌ها
آب طالبی، آب پرتقال، آب گریپ‌فروت، آب سیب و کمپوت	آبمیوه
انواع کلم	سبزیجات کلمی شکل
هویج خام و هویج پخته	سبزیجات زرد
گوجه خام، گوجه پخته و سس قرمز	گوجه‌فرنگی
کاهو، اسفناج خام و اسفناج پخته	سبزیجات سبز پهنه برگ
خیار، سبزی خوردن، سبزی خورشته، کدو خواری، کدو خورشته، بادمجان، کرفس، نخودسبز، لوبیا سبز، بیاز خام، بیاز سرخ کرده، فلفل دلمه‌ای، فلفل سیاه، شلغم، ذرت و قارچ	سایر سبزیجات
عدس، لوبیا، نخود، باقلاء، سویا، ماش و لپه	حبوبات
سیر	سیر
سیب‌زمینی و سیب‌زمینی سرخ کرده	سیب‌زمینی
نان بربی، نان سنگ، جو و بلغور	غلات کامل
لواش، باگت، برنج، ماکارونی، رشته و بیسکویت	غلات تصفیه شده
پیتزرا	پیتزرا
سمبوسه و فلافل	سمبوسه و فلافل
پفک، چیس، ذرت حجمیم، کراکرها	غلات حجمیم (اسنک‌ها)
بادام زمینی، بادام، گردو، پسته، فندق و تخمه	مغزها
مايونز	مايونز
انجیرخشک، توت خشک، برگه هلو، برگه زردآلو و کشمش	میوه‌های خشک
زیتون	زیتون
پیراشکی، حلواشکری، حلواخانگی، شکلات، شکلات صباحانه، شیرینی تر، شیرینی خشک، کیک خانگی و سایر کیک‌ها	شیرینیجات
روغن‌های هیدروژنه	روغن‌های هیدروژنه
روغن آفتتابگردن، روغن ذرت و روغن سویا	روغن‌های غیرهیدروژنه
نقل، نبات، سوهان، آبنبات، گز، شکر و قند	قند و شکر
مربا و عسل	مربا و عسل
نمک	نمک
ترشی	ترشیجات

نتایج

(P<0.05)؛ با این حال، دریافت انرژی و فiber، تفاوتی معنی دار را در دو گروه نشان نداد (P>0.05)؛ میانگین قند خون تصادفی نیز در گروه مردان و زنان، تفاوتی معنی دار نداشت (P>0.05).

براساس جدول ۴، پیروی از الگوی غذایی سالم با مقادیر کمتر «وزن، BMI، درصد چربی و قند خون در بیماران دیابتی» مرتبط بود (P<0.05). الگوی غذایی پرپرتوئین با درصد چربی بدنش بیشتر (P=0.043) و قند خون کمتر (P=0.033) در بیماران دیابتی، مرتبط بود. الگوی غذایی سنتی با هیچ یک از شاخص‌های تن‌سنجی مورد بررسی و قند خون ارتباط نداشت.

میانگین و انحراف معیار شاخص‌های کیفیت زندگی (براساس امتیاز حاصل از پرسشنامه SF-36) و ارتباط آن با الگوهای غذایی، شاخص‌های تن‌سنجی و قند خون بیماران دیابتی، در جدول ۵ نشان داده شده است. براساس نتایج به دست آمده، پیروی از الگوی غذایی سنتی، اثری منفی و معنی دار بر شاخص سلامت عمومی بیماران گذاشته ولی بر عکس، پیروی از الگوی غذایی سالم، اثری مستقیم و معنی دار بر شاخص‌های عملکرد جسمی، سلامت عمومی و انرژی و نشاط بیماران داشته است؛ نمایه توده بدن بالاتر نیز، اثری منفی و معنی دار بر شاخص‌های عملکرد جسمی و سلامت عمومی بیماران داشت؛ همچنین در افراد با قند خون بالاتر، شاخص‌های سلامت عمومی، عملکرد اجتماعی و ایفای نقش به علل روانی به طور معنی داری کمتر بود (P<0.05).

میانگین و انحراف معیار امتیاز شاخص‌های کیفیت زندگی براساس پرسشنامه ADDQoL و ارتباط آن با الگوهای غذایی، شاخص‌های تن‌سنجی و قند خون در جدول ۶ گزارش شده است. همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، این ابزار، درک بیماران از تأثیر دیابت بر کیفیت زندگی آنها را مورد سنجش قرار می‌دهد. براساس نتایج حاصل، پیروی از الگوی غذایی سالم، با عملکرد جسمانی، اعتماد به نفس، امید به آینده و آزادی عمل در

با استفاده از تحلیل عاملی، سه الگوی غذایی عمدۀ تعریف شدند. الگوی غذایی سالم (غنى از میوه‌ها، انواع سبزی‌ها، گوجه‌فرنگی، ماهی و ماکیان، حبوبات، دوغ، غلات کامل و میوه‌های خشک)، الگوی غذایی سنتی (دارای مقادیر بیشتری از غلات تصفیه شده، لبیات پرچرب، گوشت قرمز، روغن‌های هیدروژنه، شیرینیجات، قند و شکر، مربا و عسل و چای) و الگوی غذایی پرپرتوئین که اجزای اصلی آن، شامل گوشت قرمز، گوشت‌های احشایی، گوشت‌های فراوری شده، تخم مرغ و لبیات هستند. جدول ۲، بار عاملی اقلام غذایی در هریک از الگوهای غذایی را نشان می‌دهد. بار عاملی مثبت به معنای ارتباط مثبت و بار عاملی منفی به معنای ارتباط منفی ماده غذایی با آن الگوست.

الگوی غذایی سالم، بیشترین رابطه مثبت را با مصرف مرغ، ماهی، لبیات کم‌چرب، میوه‌ها، انواع سبزی‌ها، حبوبات، زیتون، مغزها، میوه‌های خشک و روغن غیرهیدروژنه و بیشترین رابطه منفی را با مصرف گوشت‌های فراوری شده و احشایی، گوشت قرمز، لبیات پرچرب، سمبوسه، فلافل، پیتزا، قند و شکر، عسل و مربا و نمک داشت؛ این در حالی است که در الگوی غذایی سنتی، بیشترین بار عاملی به گوشت‌های فراوری شده، سمبوسه و فلافل، روغن‌های هیدروژنه، سیب‌زمینی، غلات تصفیه شده، گوشت‌های احشایی، کره و لبیات پرچرب، مربوط بود؛ الگوی غذایی پرپرتوئین نیز بیشترین رابطه مثبت را با مصرف انواع گوشت‌ها، تخم مرغ، انواع لبیات، نمک، نوشابه و دوغ داشت.

میانگین و انحراف معیار سن، شاخص‌های تن‌سنجی، دریافت‌های غذایی و قند خون افراد مورد مطالعه به تفکیک جنس در جدول ۳ گزارش شده است. میانگین سنی افراد مورد مطالعه، 53.4 ± 8.12 سال بود. میانگین و انحراف معیار تمامی شاخص‌های تن‌سنجی به جز BMI میان زنان و مردان مورد مطالعه، تفاوتی معنی دار را نشان داد (P=0.000). دریافت پرپرتوئین، کربوهیدرات و چربی در مردان دیابتی، نسبت به زنان دیابتی، بیشتر بود

و نوشیدن در بیماران دیابتی مورد مطالعه داشت ($P<0.05$)؛ قند خون بالاتر، همچنین، ارتباطی منفی و معنی دار با شاخص های عملکرد جسمانی و امید به آینده در بیماران دیابتی داشت ($P<0.05$).

خوردن، ارتباطی مثبت و معنی دار داشت ($P<0.05$)؛ با این حال، میان شاخص های کیفیت زندگی پرسش نامه ADDQol و الگوهای غذایی سنتی و پروتئین، هیچ ارتباط آماری معنی داری مشاهده نشد. داشتن BMI و قند خون بالاتر، اثری منفی و معنی دار بر آزادی عمل در خوردن

جدول ۲. بار عاملی گروه های غذایی و درصد واریانس توجیه شده در الگوهای غذایی*

الگوهای غذایی			گروه غذایی
الگوی غذایی برپرتوئین	الگوی غذایی سنتی	الگوی غذایی سالم	
-۰/۴۷۴		-۰/۴۱۲	گوشت های فرایند شده
+۰/۵۲۱	+۰/۴۱۲	-۰/۲۵۸	گوشت قرمز
+۰/۲۴۵	+۰/۳۴۵	-۰/۲۳۵	گوشت های احشایی
+۰/۳۴۵	+۰/۲۴۷	+۰/۲۹۲	ماهی
		+۰/۳۸۹	مرغ
+۰/۳۲۱	+۰/۲۴۱		تخم مرغ
	+۰/۳۳۲		کره
	-۰/۴۱۲		مارگارین
+۰/۳۲۵		+۰/۳۱۲	لبنیات کم چرب
+۰/۴۱۸	+۰/۳۲۱	-۰/۲۸۵	ابنیات پر جرب
	+۰/۳۱۶	+۰/۲۴۴	چای
+۰/۲۴۱			قهوه
-۰/۳۲۲		+۰/۶۱۲	میوه ها
-۰/۲۴۴			آب میوه ها
-۰/۲۸۵		+۰/۴۱۱	سبزیجات کلمی شکل
-۰/۳۲۱		+۰/۲۸۲	سبزیجات زرد
		+۰/۵۳۱	گوجه فرنگی
		+۰/۲۵۰	سبزیجات سبز پهنه برگ
		+۰/۲۵۲	سایر سبزیجات
+۰/۲۰۸	+۰/۳۳۷	+۰/۴۱۲	حبوبات
	+۰/۳۱۰		سیر
-۰/۳۳۲	+۰/۴۳۵		سبز زمینی
		+۰/۲۰۸	غلات کامل
	+۰/۳۰۷		غلات تصفیه شده
		-۰/۳۶۲	پیتزا
	+۰/۴۵۴	-۰/۲۲۲	سمبوسه و فلائل
-۰/۲۳۲			غلات حجمی (استنک ها)
		+۰/۲۴۰	مغزها
+۰/۲۲۲			مايونز
-۰/۳۲۰		+۰/۴۲۵	میوه های خشک
		+۰/۳۵۸	زیتون
-۰/۲۵۵	+۰/۲۲۰		شیرینیجات
	+۰/۴۱۱		روغن های هیدروژنی
		+۰/۲۸۸	روغن های غیر هیدروژنی
	+۰/۲۲۵	-۰/۳۸۰	قند و شکر
	+۰/۲۱۲	-۰/۲۱۳	مریا و عسل
+۰/۳۳۶			نوشابه
+۰/۲۸۷		+۰/۲۴۵	دوغ
+۰/۳۱۱	+۰/۲۴۸	-۰/۲۱۹	نمک
	+۰/۲۷۸		ترشی
۳/۵۸	۲/۹۵	۳/۲۱	درصد واریانس توجیه شده

* مقادیر کمتر از ۰/۲ برای تسهیل جدول حذف شدند.

جدول ۳. مقایسه سن، شاخص‌های تن‌سنجدی، دریافت‌های غذایی و قند خون در بیماران دیابتی به تفکیک دو جنس^۱

^۱ P value	کل (n=۱۱۰)	زن (n=۵۱)	مرد (n=۵۹)	
۰/۰۴۵	۵۳/۴۰±۸/۱۲	۵۳/۰۲±۷/۶۷	۵۴/۲۷±۸/۰۳	سن (سال)
۰/۰۰۰	۷۵/۹۷±۱۱/۱۱	۷۲/۳۹±۱۰/۰۲	۸۴/۲۷±۹/۰۰	وزن (kg)
۰/۰۰۰	۱۶۳/۱۸±۸/۸۷	۱۵۸/۴۱±۵/۰۵	۱۷۴/۲۳±۵/۱۳	قد (cm)
۰/۰۱۱	۲۸/۲۵±۳/۴۵	۲۸/۴۲±۳/۶۲	۲۷/۸۴±۳/۰۴	(kg/m ²) BMI
۰/۰۰۰	۲۳/۳۵±۷/۱۸	۲۵/۲۷±۶/۷۵	۱۸/۹۱±۶/۲۰	(cm) TSF
۰/۰۰۰	۳۴/۵۴±۷/۲۲	۳۷/۶۸±۴/۸۲	۲۷/۲۷±۶/۶۴	چربی بدن (%)
۰/۰۶۸	۱۸۱±۶۹۲	۱۶۸۱±۷۲۱	۱۹۴۵±۶۵۸	انرژی (kcal)
۰/۰۴۱	۸۱/۶۹±۸/۹۲	۷۶/۳۳±۹/۲۱	۸۴/۲۵±۸/۸۲	پروتئین (gr)
۰/۰۳۹	۲۲۷/۶۹±۵۸/۲۱	۱۹۸/۱۱±۶۲/۶۸	۲۴۳/۲۳±۵۸/۴۸	کربوهیدرات (gr)
۰/۰۴۷	۶۳/۷۸±۹/۳۹	۵۹/۴۲±۸/۸۱	۶۷/۵۴±۹/۲۴	چربی (gr)
۰/۰۹۵	۱۳/۷۷±۵/۴۷	۱۴/۲۵±۵/۵۴	۱۲/۴۸±۴/۳۵	فیبر (gr)
۰/۱۸۰	۲۰۰/۳۲±۹۱/۲۸	۲۰۹/۷۱±۸۹/۱۵	۱۸۸/۷۷±۹۲/۷۵	قند خون (mg/dl)

۱. تمامی داده‌ها به صورت میانگین ± انحراف معیار بیان شده‌اند.

۲. آزمون Independent sample t-test استفاده شد.

جدول ۴. ارتباط امتیاز الگوهای غذایی با شاخص‌های تن‌سنجدی و قند خون^۱

امتیاز الگوی غذایی سالم		امتیاز الگوی غذایی سنتی		امتیاز الگوی غذایی سالم		قند خون (mg/dl)
P value	β	P value	β	P value	β	
۰/۱۰۱	۰/۲۷	۰/۰۹۵	۰/۰۸۸	۰/۰۴۴	-۰/۴۰۱	وزن (kg)
۰/۰۷۱	-۰/۲۵	۰/۰۷۶	-۰/۱۷۵	۰/۰۳۶	-۰/۳۴۵	(kg/m ²) BMI
۰/۰۴۳	۰/۲۴۳	۰/۱۰۵	۰/۲۸	۰/۰۳۲	-۰/۴۲۲	چربی بدن (%)
-۰/۱۲۵	-۰/۲۲۸	۰/۱۱۷	-۰/۲۱۴	۰/۰۸۳	-۰/۲۳۸	(cm) TSF
۰/۰۳۳	-۰/۱۵۵	۰/۱۰۲	۰/۰۸۹	۰/۰۴۸	-۰/۴۴۲	۱. ارتباط متغیرها با استفاده از آزمون آماری رگرسیون خطی چندگانه و پس از تعديل برای سن، جنس، فعالیت فیزیکی و انرژی دریافتی صورت گرفت. ۲. قند خون علاوه بر سن، جنس، فعالیت فیزیکی و انرژی دریافتی، برای وزن و BMI نیز تعديل شد.

جدول ۵. میانگین و انحراف معیار شاخص‌های کیفیت زندگی (براساس پرسشنامه SF-36) و ارتباط آن با الگوهای غذایی، شاخص‌های تن‌سنجدی و قند خون^۱

شاخص‌های تن‌سنجدی		الگوهای غذایی								شاخص‌های کیفیت زندگی ^۲ SF-36
قند خون	TSF	درصد چربی	BMI	وزن	پرپروتئین	سنتری	سالم	امتیاز پرسشنامه SF-36		
β	β	β	β	β	β	β	β	β	β	عملکرد جسمانی
-۰/۱۶۲	-۰/۱۳۲	-۰/۱۴۷	-۰/۱۵۶*	-۰/۱۴۱	-۰/۰۹۸	-۰/۰۸۷	۰/۲۴۷*	۵۷/۱۲±۱۹/۲۵		حدودیدت در ایفای نقش به علل جسمی
-۰/۱۲۳	-۰/۰۹۷	-۰/۰۹۵	-۰/۱۱۲	-۰/۰۸۸	۰/۰۳۵	۰/۰۶۶	۰/۱۹۵	۵۱/۳۳±۲۱/۱۷		حدودیدت در ایفای نقش به علل روانی
-۰/۱۸۲*	-۰/۰۸۷	-۰/۱۳۱	-۰/۰۴۲*	-۰/۱۰۲	۰/۰۷۸	۰/۰۴۱	۰/۰۶۹	۳۹/۶۵±۱۵/۴۵		سلامت عمومی
-۰/۲۸۴*	۰/۰۱۹	-۰/۱۲۵	-۰/۱۸۵*	-۰/۱۴۱	-۰/۰۶۸	-۰/۱۶۸*	۰/۲۲۴*	۵۰/۹۸±۱۸/۷۸		انرژی و نشاط
-۰/۱۰۲	-۰/۱۱۴	-۰/۱۰۳	-۰/۰۹۸	۰/۰۴۸	۰/۱۱۳	-۰/۱۰۲	۰/۱۸۲*	۴۹/۹۱±۲۱/۶۳		عملکرد اجتماعی
-۰/۱۶۲*	۰/۰۲۵	-۰/۰۶۸	-۰/۱۰۸	-۰/۱۴۰	۰/۰۶۶	۰/۱۱۴	۰/۱۴۷	۵۹/۶۵±۲۲/۱۳		دردهای جسمی
-۰/۱۳۲	۰/۰۳۸	-۰/۰۹۹	-۰/۱۱۹	-۰/۱۰۱	-۰/۰۷۲	-۰/۱۴۲	۰/۲۰۱	۵۴/۳۱±۲۸/۷۴		سلامت روحی روانی
-۰/۱۰۷	۰/۰۲۶	-۰/۰۴۵	-۰/۱۴۲	-۰/۱۸۴	۰/۰۹۰	۰/۰۵۸	۰/۰۸۸	۵۱/۵۵±۲۰/۴۴		۱. ارتباط متغیرها با استفاده از آزمون آماری رگرسیون خطی چندگانه و پس از تعديل برای سن، جنس، فعالیت فیزیکی و انرژی دریافتی صورت گرفت. ۲. دامنه امتیاز از ۰ تا ۱۰۰ و امتیاز بالاتر، نشان‌دهنده وضعیت بهتر است.

* به معنای P<0.05 است.

جدول ۶. میانگین و انحراف معیار شاخص‌های کیفیت زندگی (براساس پرسش‌نامه ADDQoL) و ارتباط آن با الگوهای غذایی، شاخص‌های تن‌سنجی و قند خون^۱

شاخص‌های تن‌سنجی									الگوهای غذایی				
قند خون	TSF	درصد چربی	BMI	وزن	پرپروتئین	ستی	سالم	امتیاز پرسش‌نامه ^۲ ADDQoL	شاخص‌های کیفیت زندگی				
-۰/۰۶۲	-۰/۰۴۵	-۰/۰۳۱	-۰/۰۷۴	-۰/۰۵۸	-۰/۰۴۸	-۰/۰۸۵	-۰/۰۷۴	-۲/۴±۳/۳	اوقات فراغت				
-۰/۰۷۰	-۰/۰۲۱	-۰/۰۰۶۳	-۰/۰۰۲۴	-۰/۰۲۵	-۰/۰۷۸	-۰/۰۲۴	-۰/۰۴۵	-۱/۸±۱/۵	شغل				
-۰/۰۳۵	-۰/۰۴۷	-۰/۰۱۱	-۰/۰۶۵	-۰/۰۳۹	-۰/۰۱۲	-۰/۰۷۴	-۰/۰۲۱	-۲/۱±۲/۲	سفر				
-۰/۰۹۳	-۰/۱۱۲	-۰/۰۰۸	-۰/۰۴۱	-۰/۰۴۸	-۰/۰۳۵	-۰/۰۶۵	-۰/۰۳۸	-۱/۹±۱/۱	تعطیلات				
-۰/۲۳۴*	-۰/۱۱۷	-۰/۰۰۴۵	-۰/۰۱۰	-۰/۰۸۷	-۰/۰۹۸	-۰/۰۸۸	-۰/۱۷۸*	-۳/۹±۲/۵	فعالیت‌های جسمانی				
-۰/۱۱۲	-۰/۰۲۵	-۰/۰۱۹	-۰/۰۸۹	-۰/۰۱۸	-۰/۰۸۸	-۰/۰۳۴	-۰/۰۴۸	-۲/۰±۱/۱	خانواده				
-۰/۰۸۴	-۰/۰۶۳	-۰/۰۳۸	-۰/۱۲۰	-۰/۰۳۶	-۰/۰۴۱	-۰/۰۶۲	-۰/۰۷۴	-۱/۴±۰/۹	روابط دوستانه				
-۰/۰۳۲	-۰/۰۰۹	-۰/۰۴۷	-۰/۱۱۳	-۰/۰۴۷	-۰/۱۰۱	-۰/۰۳۳	-۰/۰۲۴	-۱/۷±۱/۲	روابط شخصی صمیمانه				
-۰/۰۴۱	-۰/۰۳۰	-۰/۰۶۸	-۰/۰۷۸	-۰/۰۹۲	-۰/۰۱۷	-۰/۰۲۱	-۰/۰۲۷	-۰/۸±۰/۷	روابط جنسی				
-۰/۰۶۸	-۰/۰۰۸۱	-۰/۰۰۷۷	-۰/۰۹۹	-۰/۰۳۴	-۰/۱۲۱	-۰/۰۹۸	-۰/۱۰۵	-۲/۵±۲/۲	ظاهر فیزیکی				
-۰/۱۳۲	-۰/۰۰۳۵	-۰/۰۰۳۱	-۰/۱۳۸	-۰/۰۶۹	-۰/۰۷۷	-۰/۰۴۸	-۰/۱۲۸*	-۳/۶±۲/۸	اعتماد به نفس				
-۰/۱۱۵	-۰/۰۰۵۵	-۰/۰۰۴۴	-۰/۰۹۸	-۰/۰۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۰۴۷	-۰/۱۰۱	-۴/۶±۳/۴	انگیزه				
-۰/۰۲۸	-۰/۰۷۸	-۰/۰۷۷	-۰/۱۱۳	-۰/۰۷۳	-۰/۱۳۲	-۰/۰۷۱	-۰/۰۹۸	-۲/۸±۲/۷	عکس العمل مردم نسبت به من				
-۰/۲۲۱*	-۰/۰۲۸	-۰/۰۰۷۹	-۰/۰۵۸	-۰/۰۶۶	-۰/۰۸۷	-۰/۰۳۵	-۰/۱۵۵*	-۴/۲±۳/۶	امید به آینده				
-۰/۰۳۶	-۰/۰۳۹	-۰/۰۳۸	-۰/۰۶۵	-۰/۰۳۰	-۰/۰۳۹	-۰/۰۱۲	-۰/۰۳۳	-۳/۲±۲/۵	موقعیت مالی				
-۰/۰۶۸	-۰/۰۱۴	-۰/۰۴۳	-۰/۰۳۵	-۰/۰۱۱	-۰/۰۹۵	-۰/۰۵۱	-۰/۰۸۱	-۳/۶±۳/۴	وابستگی به دیگران				
-۰/۰۷۷	-۰/۰۰۴۸	-۰/۰۰۲۲	-۰/۰۷۴	-۰/۰۴۷	-۰/۰۸۴	-۰/۰۱۱	-۰/۱۱۴	-۳/۷±۲/۴	شرایط زندگی				
-۰/۲۹۲*	-۰/۰۱۰۰	-۰/۱۱۵	-۰/۱۴۵*	-۰/۱۲۲	-۰/۰۲۵	-۰/۱۱۴	-۰/۱۳۱*	-۵/۱±۴/۴	آزادی عمل در خوردن				
-۰/۲۱۴*	-۰/۰۰۸۹	-۰/۱۰۵	-۰/۱۱۸*	-۰/۱۰۷	-۰/۰۶۲	-۰/۰۹۸	-۰/۱۰۹	-۴/۷±۴/۲	آزادی عمل در نوشیدن				

۱. ارتباط متغیرها با استفاده از آزمون آماری رگرسیون خطی چندگانه و پس از تعديل برای سن، جنس، فعالیت فیزیکی و انرژی دریافتی صورت گرفت.

۲. امتیاز -۹ به معنی بیشترین اثر منفی و امتیاز +۹ به معنی بیشترین اثر مثبت دیابت بر شاخص‌های مورد بررسی است.

* به معنای $P < 0.05$ است.

بحث و نتیجه‌گیری

خون بیماران دیابتی، ارتباط داشتند؛ به طوری که بیماران دیابتی که از الگوی غذایی سالم پیروی می‌کردند، وزن، BMI، درصد چربی و قند خونی پایین‌تر داشتند؛ همچنین، میان الگوهای غذایی و کیفیت زندگی، ارتباطی معنی دار مشاهده شد؛ به این ترتیب که پیروی از الگوی غذایی سنتی بر شاخص سلامت عمومی بیماران، اثر منفی گذاشت و در مقابل، پیروی از الگوی غذایی سالم، اثری مثبت و معنی دار بر شاخص‌های عملکرد جسمی، سلامت عمومی، انرژی و نشاط بیماران داشت. پیروی از الگوی غذایی سالم، همچنین اثر مثبت معنی داری در

در مطالعه حاضر، سه الگوی غذایی غالب مشاهده شدند: الگوی غذایی سالم (دارای مقادیر بیشتر میوه‌ها، انواع سبزی‌ها، گوجه‌فرنگی، ماهی و ماکیان، حبوبات، دوغ، غلات کامل و میوه‌های خشک)، الگوی غذایی سنتی (غنی از غلات تصفیه شده، لبیات پرچرب، گوشت قرمز، روغن‌های هیدروژنه، شیرینیجات، قند و شکر، مربا و عسل و چای) و الگوی غذایی پرپروتئین که اجزای اصلی آن، شامل گوشت قرمز، گوشت‌های احشایی، گوشت‌های فراوری شده، تخم مرغ و لبیات هستند. الگوهای غذایی با شاخص‌های تن‌سنجی و قند

پرکالری و درنتیجه، جلوگیری از افزایش وزن، افزایش درصد چربی بدن و افزایش خطر مقاومت به انسولین منجر شود (۳۰). براساس مطالعات موجود، افرادی که از الگوی غذایی سالم پیروی می‌کنند، اغلب، شیوه زندگی سالم‌تری نیز دارند (۳۱)؛ در مطالعه اسماعیلزاده و همکاران نیز مشخص شد در افرادی با بیشترین تبعیت از الگوی غذایی سالم، شانس مقاومت به انسولین تا ۴۵ درصد، کمتر است (۱۵).

نتایج حاصل از مطالعه حاضر نشان‌دادند که الگوی غذایی پرپروتئین با درصد چربی بدن بالاتر ($P = 0.043$) و قند خون پایین‌تر ($P = 0.033$)، مرتبط است؛ این یافته می‌تواند به دلیل ماهیت پیچیده الگوی غذایی پرپروتئین باشد به طوری که از یک طرف، بالابودن مصرف غذاهایی مانند لبیات پرچرب و چربی‌های حیوانی در این الگوی غذایی، باعث افزایش کالری دریافتی و درنتیجه، افزایش درصد چربی بدن می‌شود و از طرف دیگر، براساس مطالعات موجود، دریافت بیشتر پروتئین در رژیم غذایی، موجب تحریک ترشح انسولین و درنتیجه، کاهش قند خون می‌شود (۳۲)؛ در مطالعه ناصری و همکاران نیز میزان حساسیت به انسولین با رعایت رژیم غذایی پرپروتئین بهبود یافت (۳۳)؛ بنابراین توصیه رژیم پرپروتئین در بیماران دیابتی، تأمل برانگیز است و به خصوص توصیه می‌شود، نوع پروتئین دریافتی، مدنظر قرار گیرد (۳۴)؛ در این راستا، مطالعات اپیدمیولوژیک گسترده مطرح می‌کنند که تأمين بخش عمدۀ پروتئین دریافتی از ماهی و منابع پروتئین گیاهی نظیر حبوبات می‌تواند در کاهش ریسک فاكتورهای بیماری‌های مزمن مؤثر باشد (۳۵و۳۶).

نتایج مطالعه حاضر نشان‌دادند که پیروی از الگوی غذایی سنتی، اثری منفی و معنی‌دار بر شاخص سلامت عمومی بیماران می‌گذارد ولی بر عکس، پیروی از الگوی غذایی سالم، اثری مثبت و معنی‌دار بر شاخص‌های عملکرد جسمی، سلامت عمومی، اثری و نشاط بیماران داشته است؛ همچنین براساس نتایج پرسشنامه ADDQoL، تبعیت از الگوی غذایی سالم بر دیگر

افزایش عملکرد جسمانی، اعتماد به نفس، امید به آینده و آزادی عمل در خوردن داشت؛ در افراد با BMI و قند خون بالاتر نیز، امتیاز برخی شاخص‌های مرتبط با کیفیت زندگی به طور معنی‌داری کمتر بود. طبق جستجوی ما، مطالعه حاضر، اولین مطالعه‌ای است که در زمانه ارتباط الگوی غذایی با کیفیت زندگی بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ انجام شده است.

در سال‌های اخیر، متخصصان علوم تغذیه به‌منظور بررسی ارتباط رژیم غذایی و بیماری‌های مزمن، رژیم غذایی را به صورت کلی و در قالب الگوهای غذایی بررسی می‌کنند چراکه با بررسی الگوی غذایی غالب، می‌توان به اطلاعات بیشتر و تحلیلی دقیق‌تر درخصوص ارتباط بیماری‌ها و رژیم غذایی دست یافت (۱۴و۱۵). همسو با سایر مطالعات، در مطالعه حاضر نیز، الگوی غذایی سالم با خطر کمتر اضافه وزن، درصد چربی بدن، BMI و قند خون بالا همراه بود؛ این ارتباط معکوس میان الگوی غذایی سالم با وزن و قند خون را می‌توان به اجزای این الگوی غذایی از جمله دریافت بیشتر میوه‌ها، سبزی‌ها، حبوبات، لبیات کم‌چرب و غلات کامل نسبت داد (۲۳). براساس داده‌های مطالعات اپیدمیولوژیک، افزایش دریافت محصولات لبنی (۲۴)، غلات کامل (۲۵)، مغز دانه‌ها (۲۶) و حبوبات (۲۷) در پیشگیری از خطر ابتلا به دیابت اثر محافظتی دارد؛ در عین حال، میوه‌ها و سبزی‌ها منبعی غنی از منیزیم، پتاسیم و فیبر غذایی محسوب می‌شوند که می‌توانند بر مقاومت به انسولین اثرگذار باشند (۲۸). مطالعات متعدد نشان‌داده‌اند که رژیم غذایی فقیر از پتاسیم، منیزیم، کلسیم و فیبر به مقاومت به انسولین منجر می‌شود و بر عکس، مکمل باری با کلسیم و منیزیم، بهبود حساسیت به انسولین را در پی دارد (۲۸و۲۹)؛ در واقع، الگوی غذایی سالم غنی از غذاهایی است که حاوی ترکیب‌ها و مواد مغذی مناسب برای ایجاد اثرهای مثبت در کنترل وزن و قند خون هستند (۳۰تا ۳۳). میوه‌ها و سبزی‌ها از منابع غذایی پرفیبر و کم‌کالری محسوب می‌شوند که مصرف آنها می‌تواند به کاهش مصرف چربی و مواد

به طور کلی می توان گفت، نقش تغذیه و محدودیت های غذایی ایجاد شده به دنبال ابتلای دیابت در کاهش کیفیت زندگی بیماران دیابتی، انکار ناپذیر است به طوری که ADDQoL دست کم، چهار مرد از شاخص های به صورت مستقیم به این محدودیت اشاره دارند (اثر منفی دیابت و قند خون بالا بر عملکرد جسمانی، امید به آینده، آزادی عمل در خوردن و نوشیدن)؛ با این حال، پژوهش حاضر سعی داشت، این نقش را از جنبه ای دیگر بررسی کند و آن اینکه اصلاح الگوی غذایی بیماران و پیروی کردن از یک الگوی غذایی سالم به معنای ایجاد محدودیت نیست و نه تنها تأثیر منفی در کیفیت زندگی بیماران ندارد بلکه با تأثیر مثبت بر متغیرهای تن سنجی، کنترل قند خون و افزایش اعتماد به نفس و امید به آینده، باعث افزایش کیفیت زندگی بیماران خواهد شد؛ بر عکس، پیروی از الگوی غذایی غیر سالم و استفاده از جایگزین های نامناسب در رژیم غذایی با تأثیر بر افزایش وزن و کنترل ناموفق قند خون به کاهش سلامت عمومی و جسمانی و لذا کاهش کیفیت زندگی بیماران منجر خواهد شد؛ در هر حال، انجام مطالعات آینده نگر و با حجم نمونه بالاتر برای روشن تر شدن موضوع پیشنهاد می شود.

سپاس و قدردانی

این مطالعه با حمایت مالی مرکز تحقیقات دیابت دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز انجام گرفت. بدین وسیله از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه، کارکنان محترم مرکز تحقیقات دیابت و تمامی افرادی که در انجام این پژوهش به ما یاری رساندند، تشکر و قدردانی می شود.

شاخص های کیفیت زندگی بیماران، نظریه عملکرد جسمانی، اعتماد به نفس، امید به آینده، آزادی عمل در خوردن، اثر مثبت داشت؛ در عین حال با افزایش نمایه توده بدنی و قند خون، برخی از ابعاد کیفیت زندگی بیماران دیابتی مانند بعد سلامت عمومی، عملکرد جسمی و اجتماعی کاهش یافت. باید توجه داشت که کیفیت زندگی و مهار قند خون، دو شاخص اصلی در کنترل بیماری دیابت محسوب می شوند (۱۱). نتایج چند مطالعه نشان می دهند، اضافه وزن و چاقی با کاهش کیفیت زندگی بیماران دیابتی، همراه است (۳۷، ۳۶، ۱۲، ۸). در مطالعه لوید^۱ و همکاران، میان کیفیت زندگی و شاخص توده بدنی، ارتباطی معنی دار گزارش شد (۳۶). در مطالعه علیزاده و همکاران بیان شد افرادی که از تغذیه مناسب، بهره مند نبودند و دریافت میوه و سبزی آنها کمتر بود، کیفیت زندگی پایین تری داشتند؛ با این حال، در مطالعه علیزاده و همکاران، میان شاخص توده بدنی و کیفیت زندگی، رابطه ای معنی دار مشاهده نشد که دلیل آن می تواند پایین بودن میانگین BMI افراد در مطالعه آنها نسبت به سایر مطالعات باشد (۳۸)؛ مطالعه برونر^۲ و همکاران نیز نشان داد که الگوی غذایی سالم مشتمل بر مقادیر زیاد غلات کامل، میوه ها، سبزی ها و لبیات کم چرب در کاهش بروز دیابت ملیتوس اثر داشت (۳۹).

در هر حال با توجه به آنکه مطالعه حاضر، مطالعه ای مقطعی بود، امکان مشخص کردن رابطه دقیق علت و معلولی درخصوص عوامل مورد بررسی وجود نداشته و از این نظر محدودیت دارد؛ همچنین، مطالعه حاضر روی بیماران دیابتی نوع ۲ مراجعه کننده به کلینیک دیابت بیمارستان گلستان اهواز انجام شد لذا نمی توان نتایج آن را به کل جامعه نسبت داد؛ به علاوه، فقدان مطالعات مشابه در این زمینه، مانع از مقایسه نتایج به دست آمده با سایر مطالعات شد.

¹- Lloyd

²- Brunner

منابع

1. Boyle JP, Thompson TJ, Gregg EW, Barker LE, Williamson DF. Projection of the year 2050 burden of diabetes in the US adult population: dynamic modeling of incidence, mortality, and prediabetes prevalence. *Population Health Metrics* 2010; 8:29.
2. Tuomilehto J, Lindström J, Eriksson JG, Valle TT, Hämäläinen H, Ilanne-Parikka P, et al. Prevention of type 2 diabetes mellitus by changes in lifestyle among subjects with impaired glucose tolerance. *The New England Journal of Medicine* 2001; 3:344(18):1343-50.
3. Soewondo P, Ferrario A, Tahapary DL. Challenges in diabetes management in Indonesia: A literature review. *Global Health* 2013; 9(1):63.
4. Azimi-Nezhad M, Ghayour-Mobarhan M, Parizadeh MR, Safarian M, Esmaili H, Parizadeh SM, et al. Prevalence of type 2 diabetes mellitus in Iran and its relationship with gender, urbanisation, education, marital status and occupation. *The Singapore Medical Journal* 2008; 49(7):571-6.
5. Azizi F, Navai L. Study of the prevalence of diabetes and impaired glucose tolerance in rural areas of Tehran province [Article in Persian]. *Hakim* 2001; 4(2):112-8.
6. Eiser C, Flynn M, Green E, Havermans T, Kirby R, Sandeman D, et al. Quality of life in young adults with type 1 diabetes in relation to demographic and disease variables. *Diabetic Medicine* 1992; 9(4):375-8.
7. Hadipour M, Abolhasani F, Molavi-e Vardanjani H. Health related quality of life in patients with type II diabetes in Iran. [Article in Persian]. *Payesh* 2013; 12: 135-141.
8. Elasy TA, Samuel-Hodge CD, DeVellis RF, Skelly AH, Ammerman AS, Keyserling TC. Development of a health status measure for older African-American women with type 2 diabetes. *Diabetes Care* 2000; 23(3):325-9.
9. Robertson SM, Stanley MA, Cully JA, Naik AD. Positive emotional health and diabetes care: concepts, measurement and clinical implications. *Psychosomatics* 2012; 53(1):1-12.
10. Tol A, Sharifrad Gh, Eslami A, Hojaeizadeh D, Alhani F, Mohajeritehrani M. Analysis of Some Predicting Factors of Quality of Life among Patients with Type 2 Diabetes [Article in Persian]. *Health Research Policy and Systems* 2011; 6: 829-836.
11. S.A. Saadatjoo, M.R. Rezvanee, Sh. Tabyee, D. Oudi. Life quality comparison in type 2 diabetic patients and none diabetic persons [Article in Persian]. *Modern Care, Scientific Quarterly of Birjand Nursing and Midwifery Faculty* 2012; 9 (1): 24-31.
12. Testa MA, Simonson DC. Assesment of quality-of-life outcomes. *The New England Journal of Medicine* 1996 28;334(13):835-40.
13. Chrysohou C, Panagiotakos DB, Pitsavos C, Das UN, Stefanadis C. Adherence to the Mediterranean diet attenuates inflammation and coagulation process in healthy adults: The ATTICA Study. *Journal of the American College of Cardiology* 2004; 44(1):152-8.
14. Hu FB. Dietary pattern analysis: a new direction in nutritional epidemiology. *Current Opinion in Lipidology* 2002;13(1):3-9.
15. Esmaillzadeh A, Kimiagar M, Mehrabi Y, Azadbakht L, Hu FB, Willett WC. Dietary patterns, insulin resistance, and prevalence of the metabolic syndrome in women. *The American Journal of Clinical Nutrition* 2007; 85(3):910-8.
16. Carter P, Gray LJ, Troughton J, Khunti K, Davies MJ. Fruit and vegetable intake and incidence of type 2 diabetes mellitus: systematic review and meta-analysis. *BMJ*. 2010 18;341:c4229.
17. Basaki M, Saeb M, Nazifi S, Shamsaei HA. Zinc, copper, iron, and chromium concentrations in young patients with type 2 diabetes mellitus. *Biological Trace Element Research* 2012; 148(2):161-4.
18. Sadeghieh Ahari S, Arshi S, Iransarvar M, Amani F, Siahpoosh H. The Effect of Complications of Type II Diabetes on Patients' Quality of Life [Article in Persian]. *Journal of Ardabil University of Medical Sciences* 2010; 8(4): 394-402.
19. Newham EA, Harwood KE, Page AC. Evaluating the clinical significance of responses by psychiatric inpatients to the mental health subscales of the SF-36. *The Journal of Affective Disorders*. 2007; 98(1-2):91-7.
20. The DCCT Research Group. Reliability and validity of a diabetes quality-of-life measure for the diabetes control and complications trial (DCCT). *Diabetes Care* 1988; 11(9):725-732.
21. Montazeri A, Goshtasebi A, Vahdanninia M, Gandek B. The Short Form Health Survey (SF-36): translation and validation study of the Iranian version. *Quality of Life Research* 2005; 14(3):875-82.
22. Darvishpoor Kakhaei A , Abed Saeedi ZH, Yaghmaie F , Alavi Majd H. Instrument development to measure diabetic clients' quality of life (DCQOL) [Article in Persian]. *Iranian Journal of Endocrinology & Metabolism* 2005; 7(2):149-155.
23. Hinderliter AL, Babyak MA, Sherwood A, Blumenthal JA. The DASH diet and insulin sensitivity. *Current Hypertension Reports* 2011; 13(1):67-73.
24. Choi HK, Willett WC, Stampfer MJ, Rimm E, Hu FB. Dairy consumption and risk of type 2 diabetes mellitus in men: a prospective study. *Archives of Internal Medicine* 2005; 165(9):997-1003.
25. Fung TT, Hu FB, Pereira MA, Liu S, Stampfer MJ, Colditz GA, et al. Whole-grain intake and the risk of type 2 diabetes: a prospective study in men. *The American Journal of Clinical Nutrition* 2002; 76(3):535-40.
26. Jiang R, Manson JE, Stampfer MJ, Liu S, Willett WC, Hu FB. Nut and peanut butter consumption and risk of type 2 diabetes in women. *The Journal of the American Medical Association* 2002; 288(20):2554-60.
27. Jenkins DJ, Kendall CW, Augustin LS, Mitchell S, Sahye-Pudaruth S, Blanco Mejia S, et al. Effect of legumes as part of a low glycemic index diet on glycemic control and cardiovascular risk factors in type 2 diabetes mellitus: a randomized controlled trial. *Archives of Internal Medicine* 2012;172(21):1653-60.
28. Sánchez M, de la Sierra A, Coca A, Poch E, Giner V, Urbano-Márquez A. Oral calcium supplementation reduces intraplatelet free calcium concentration and insulin resistance in essential hypertensive patients. *Hypertension* 1997; 29(1 Pt 2):531-6.
29. Paolisso G, Sgambato S, Gambardella A, Pizza G, Tesauro P, Varricchio M, et al. Daily magnesium supplements improve glucose handling in elderly subjects. *The American Journal of Clinical Nutrition* 1992; 55(6):1161-7.
30. Carter P, Gray LJ, Troughton J, Khunti K, Davies MJ. Fruit and vegetable intake and incidence of type 2 diabetes mellitus: systematic review and meta-analysis. *BMJ* 2010; 341:c4229.
31. Amini M, Esmaillzadeh A, Shafaeizadeh S, Behrooz J, Zare M. Relationship between major dietary patterns and metabolic syndrome among individuals with impaired glucose tolerance. *Nutrition* 2010; 26(10): 986-92.
32. Deng HZ, Deng H, Li YH, Su Z, Ma HM, Du ML. Effects of a high-protein diet on insulin resistance and body fat in catch-up growth rats born small for gestational age. *Hormone Research in Paediatrics* 2012; 78(3):180-7.
33. Nasser E, Keshavarz A, Djalali M, Hosseini M, Dorosty A, Chamari M. Effect of a high-protein diet on plasma inflammatory proteins in obese women. *Iranian Journal of Nutrition Sciences & Food Technology* 2007; 2 (1):59-67
34. Sargrad KR, Homko C, Mozzoli M, Boden G. Effect of high protein vs high carbohydrate intake on insulin sensitivity, body weight, hemoglobin A1c, and blood pressure in patients with type 2 diabetes mellitus. *Journal of the American Dietetic Association* 2005; 105(4):573-80.
35. de Koning L, Fung TT, Liao X, Chiuve SE, Rimm EB, Willett WC, et al. Low-carbohydrate diet scores and risk of type 2 diabetes in men. *The American Journal of Clinical Nutrition* 2011; 93(4): 844-50.
36. Lloyd A, Sawyer W, Hopkinson P. Impact of long-term complications on quality of life in patients with type 2 diabetes not using insulin. *Value Health* 2001; 4(5): 392-400.
37. Graham JE, Stoebner-May DG, Ostir GV, Al Snih S, Peek MK, Markides K, et al. Health related quality of life in older Mexican Americans with diabetes: a cross-sectional study. *Health and Quality of Life Outcomes* 2007; 5:39.
38. Shams Alizadeh N, Mohsenpour B, Ghaderi E, Razaei F, Delavari A. Quality of life in 15-64 years old people in Kurdistan province, western part of Iran [Article in Persian]. *Journal of Fundamental Mental Health* 2010; 12 (1): 448-456.
39. Brunner EJ, Mosdöl A, Witte DR, Martikainen P, Stafford M, et al. Dietary patterns and 15-y risks of major coronary events, diabetes, and mortality. *The American Journal of Clinical Nutrition* 2008; 87(5): 1414-21.

Daneshvar
Medicine

**Scientific-Research
Journal of Shahed
University**
22nd Year, No.114
**December 2014,
January 2015**

Evaluation of relationship between dietary patterns and quality of life in patients with type 2 diabetes

Majid Mohammadshahi¹, Fatemeh Shirani², Sara Elahi³, Shokoufeh Ghasemi⁴, MozhdehAlayi Shahni⁵, Fatemeh Haidari^{6*}

1. Hyperlipidemia Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran
2. Diabetes Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran
3. Department of Nutrition, Arvand International Division, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran
4. Food Security Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran
5. Department of Nutrition, Shafa Hospital, Ahvaz, Iran
6. Nutrition and Metabolic Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

*Email: haidari58@gmail.com

Abstract

Background and Objective: Appropriate dietary pattern as one of the influencing factors on quality of life plays an important role in the control and treatment of diabetes. Therefore, the present study was conducted to evaluate the relationship between dietary patterns and quality of life in patients with diabetes.

Materials and Methods: This cross-sectional study was done on 110 patients with diabetes attending the Diabetes Clinic of Ahvaz in 2012. The instrument for data collection included demographic and anthropometric questionnaire, semi-quantitative food frequency questionnaire, quality of life questionnaire SF-36 and audit of diabetes-dependent quality of life (ADDQOL). The collected data was analyzed using SPSS version 19, by independent t test and multivariate linear regression.

Results: In this study, three major dietary patterns including healthy, traditional and high-protein dietary patterns were identified. Healthy dietary pattern was associated with smaller amounts of weight, BMI, body fat percent and blood glucose ($p<0.05$). A significant positive correlation was also found between healthy dietary pattern and quality of life indices (physical functioning, general health, vitality, self-confident, positive feeling about the future and freedom to eat). In contrast, the traditional dietary pattern was associated with lower score of quality of life ($p<0.05$).

Conclusion: Modification of dietary pattern and following a healthy dietary pattern, by a positive impact on the anthropometric indices, blood glucose control and increased self-confidence and hope in the future, will improve quality of life in patients with diabetes.

Keywords: Type 2 Diabetes, Dietary pattern, Quality of life, Factor analysis

Received: 21/10/2014

Last revised: 23/11/2014

Accepted: 01/12/2014